

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

10. april 2017

Besvarelse af spørgsmål 51 ad L 121 stillet af udvalget den 14. marts 2017 efter ønske fra Lisbeth Bech Poulsen (SF).

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

I følge § 1, nr. 24-27, hæves de maksimale butiksstørrelser. En oplysning under pkt. 2.5.2 om, at der siden detailhandelsbestemmelserne blev indført i planloven i 1997, er sket en udvikling med færre, men større butikker, fremstår som den reelt eneste ”motivering” for at åbne mulighed for større butikker.

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

a. Foreligger der undersøgelser af virkningerne af de hidtidige bestemmelser samt analyser af, hvordan større butikker kan fremme et varieret butiksudbud i mindre og mellemstore byer samt i de enkelte bydele i de større byer?

b. Hvilken begrundelse er der for at ændre bestemmelserne om detailhandel, uden det sker på et grundlag, der svarer til den ændring i 2007, der blev gennemført af den daværende konservative miljøminister på grundlag af en betænkning af juni 2006 fra udvalget for Planlægning og Detailhandel?

c. Foreligger der undersøgelser af, hvilken effekt flere og større udvalgsvarebutikker vil have på konkurrencen med e-handlen, herunder hvilken effekt det vil have på vækst, beskæftigelse og overkapacitet i butiksareal?

Svar:

Formålet med forslaget er at give kommunerne større fleksibilitet i planlægningen for detailhandel, så der bedre kan tages hensyn til lokale forhold i den igangværende omstilling og tilpasning til nye indkøbsmønstre, herunder de fysiske butikkers konkurrence med e-handlen mv.

De ændrede detailhandelsbestemmelser sker på baggrund af udredninger og anbefalinger fra bl.a. Produktivitetskommissionen om at der bl.a. åbnes mulighed for større butikker og at reglerne om butikkers placering lempes. Også EU Kommissionen og OECD har løbende efterspurgt sådanne lempelser på detailhandelsområdet.

Der bliver hvert 4. år udarbejdet en detailhandelsredegørelse om kommunernes planlægning for detailhandel. Den seneste redegørelse fra 2015 peger på, at planlovens størrelsesbegrænsning på 1.000 m² for udvalgsvarebutikker i lokalcentre og som enkeltstående butikker i nogen grad udgør en

barriere for en effektiv butiksstruktur, idet der er en ophobning af butikker op mod størrelsesgrænsen. Der er ikke udarbejdet undersøgelser af, hvordan større butikker kan fremme et varieret butiksudbud, men fremvisning af et bredt varesortiment forudsætter et tilstrækkeligt butiksareal.

Forbrugerne efterspørger i stigende grad et samspil mellem webshop og den fysiske butik, når de handler. Denne type butik kan have behov for øget lagerplads og god tilgængelighed til det overordnede vejnet. Kommunerne får mulighed for at planlægge for sådanne nye butikker i de nye aflastningsområder.

Det vil fortsat være op til den enkelte kommune at beslutte, om og hvor der skal være mulighed for at etablere større butikker. Der ændres ikke på, at kommunerne i forbindelse med planlægningen for detailhandel skal vurdere omfanget af det eksisterende butiksareal og behovet for nybyggeri eller omdannelse af eksisterende bebyggelse til butiksformål. Velovervejet kommunal planlægning kan således bidrage til at reducere risikoen for overkapacitet, men det vil i sidste ende altid være op til de virksomheder som investerer i nyt butiksareal for egen risiko at vurdere kapacitetsbehovet, ligesom ejerne af eksisterende butiksareal må overveje behovet for at investere i renovering mv.

Med venlig hilsen

Brian Mikkelsen